

Akrostikon Tarulle

Pirkko Moisala

.....

Musiikissa vastakarva on yllättävä dissonanssi, ei jätä rauhaan
Uudistaa
Samalla herättävä, kuulee syvemmälle
Ilahduttaa
Ihastuttaa
Kekseliäisyydellään löytää
Itsestäänselvyyksien tuolle puolen
Näkyihin, jotka eivät miellytä kaikkia

Vaan kukapa olisi arvannut, minkälaisia
Avauksia syntyi
Sibelius-viulukilpailujen media-aineistosta
Tarun lukemana
Arvattavasti toki sukupuolesta (sankariviulistit ovat miehiä, naiset nais-
muusikoita)
Kansallisuuksista (aasialaisilla osallistujilla ei ole nimiä)
Aikaansaivat ärtyneitäkin reaktioita
Rakkaan taidemusiikin puhtauden sottaamisesta
Vaan pianhan lähes kaikesta, mitä Taru kirjoitti tuli
Aivan kamala ongelma
Aivan erityisesti Keskiäksyille miehelle Hampaankolosta
”Naistutkimus, feministit, hävetkää!”

Lasten musiikki ja muskarit, viattomimpienkin parista
Uskokaa tai älkää, sieltäkin Taru löysi
Kaikenkarvaista rasismia, seksismiä ja väkivaltaa. Siis
Iänkaikkisesti kiittäkäämme
Ja ylistäkäämme
Aina vastavirtaan puskijoita, vastakarvaan tutkijoita.

DOI: 10.51816/musiikki.154743